

“Приоритети и предизвикателства пред отбранителната политика на Република България”

Лекция на министъра на отбраната на Република България Ангел Найденов за откриването на новата учебна 2013/2014 г. във Военна академия „Г.С. Раковски”

2 септември 2013 г.

**Уважаеми господа заместник-министри,
Уважаеми генерал Симеонов, началник на отбраната на РБ,
Уважаеми генерали, адмирали и офицери,
Уважаеми ректори, преподаватели, курсисти и студенти, докторанти,
специализанти и слушатели,
Ваши превъзходителства,
Дами и господа,**

Позволете ми да Ви приветствам с откриването на новата учебна 2013-2014 г. Днес за втори път в качеството ми на министър на отбраната имам удоволствието и честта да се обърна към Вас, но това е първата ми академична лекция по случай откриването на нова учебна година в Академията, и аз ще си позволя днес, в малко по-продължително изказване пред Вас, да очертая приоритетите и предизвикателствата пред отбранителната политика в перспективата на управленския мандат на кабинета. Преди обаче да говорим за приоритетите на отбранителната политика трябва да си дадем сметка за актуалното състояние на системата на отбрана. Това без съмнение ще ни позволи да планираме по-реалистично бъдещите си действия.

Знаете, че откакто поех поста министър на отбраната заявих, че основен ангажимент и за мен, и за политическия екип в Министерството на отбраната ще бъде осигуряването на условия за изпълнение на конституционно възложените задачи и отговорности на Българските въоръжени сили, както и изпълнение на ангажиментите ни по линия на НАТО и Общата политика за сигурност и отбрана на Европейския съюз. Тези усилия, извън всякакви съмнения, се реализират в едни трудни за въоръжените сили условия.

Неведнъж съм констатирал, че въоръжението и бойната техника физически и морално са остарели и състоянието им е критично. Не достигат средства за придобиване на най-необходимото ново въоръжение и техника. Крайно време е да предприемем спешни мерки, за да спрем процеса на постепенното ерозиране на отбранителните ни способности, като пристъпим към тяхното надграждане. Това никак няма да е лесно, особено в условия на днешния тежък финансов недостиг, породен от финансовата и икономическата криза. Още повече, че този недостиг не е инцидентен. Натискът върху бюджетите за отбрана вече се превръща по-скоро в правило, отколкото в изключение. Ще напомня още веднъж, че заложените в

приетата с решение на Народното събрание Бяла книга за отбраната и въоръжените сили 1,5 % от БВП за отбрана не са достигнати. При това този процент е само минимума, който ще ни осигури поддържането на наличните способности, но не и тяхното развитие и изграждане на нови. Освен това и аз, и екипът не храним илюзии, че в близките години икономическите перспективи пред държавата ще позволят значително нарастване на бюджета за отбрана.

Същевременно, уважаеми дами и господа, изискванията на стратегическата среда към въоръжените сили продължават да нарастват. Преобладаващите асиметрични рискове и заплахи запазват устойчивостта си и трудната си предвидимост. Тероризмът е реална заплаха за националната сигурност с много неизвестни. Най-застрашени от терористично нападение остават военните ни контингенти, разположени в операции и мисии зад граница.

Следователно, всичко това налага да водим адекватна на средата за сигурност отбранителна политика, като положим усилия за развитието на способностите на въоръжените ни сили. Разбира се, уговорката, че всичко това става в рамките на ресурсите, които обществото може да отдели за отбрана. Същевременно трябва да търсим нови и по-ефикасни начини да изразходваме ограничените финансови средства, така че всеки вложен от българския данъкоплатец лев да води до максимално нарастване на отбранителните способности. За целта очевидно е необходимо да се подобри начинът, по който изразходваме ресурсите, същевременно да подобрим отбранителния мениджмънт и да засилим борбата с корупцията.

Веднага след встъпването ми в длъжност иницирах среща с ръководния състав на българските въоръжени сили за анализ и оценка на състоянието.

Независимо от обезпокоителните слабости, които констатирахме, мога да заявя, че българските въоръжени сили остават в състояние да изпълняват задълженията си. Следва обаче да си даваме сметка каква е цената за това. Всичко, което е в рамките на отговорности и задължения, се заплаща с огромно напрежение за хората, които са ангажирани в отбранителната система.

Критичното състояние на техниката и продължителният финансов недостиг поставят ежедневно на риск здравето и живота на личния състав, който е призван да работи за гарантирането на сигурността на всички нас. И те го правят. Въпросът е какво правим ние за тях. Трябва да признаем, че ние, политиците през последните две десетилетия сме в дълг на жените и мъжете в униформа. В дълг на всички, които са ангажирани с военната сигурност на страната.

Българските военнослужещи, уважаеми дами и господа, днес са подложени на траен демотивационен натиск, за което говори и процентът на некомплектованост във въоръжените сили, надхвърлящ 10 % и това е процент, който не е съзнателно търсен с оглед на икономии във фонда за работна заплата.

Една от главните причини за това състояние, макар и не единствената, е начинът, по който бяха променени и условията за пенсиониране на военнослужещите в края на 2012 г. Така проведената пенсионна реформа създаде ненужно напрежение и доведе до напускане на много подготвени офицери. Условията за пенсиониране не бива да се разглеждат като цел сама за себе си или привилегия на военнослужещите. Вярно е, че те имат своето финансово измерение. Но те са част от компенсациите, които дължим на българските военнослужещи. Честите промени в правно-нормативната база водят до

несигурност за кариерното развитие. Съществува силен дефицит на доверие и усещане за липса на перспектива за професионално развитие, което се потвърждава и от резултатите от проведено през юни изследване и анкетно проучване с военнослужещи. Реформите, за съжаление, днес се възприемат като необмислени, силово налагани политически решения, недостатъчно обосновани и като неотчитащи мнението на хората в отбраната. Това, според мен, категорично трябва да се промени.

В допълнение към гореспоменатите проблеми само ще маркирам бавното освобождаване от излишни имоти и инфраструктура и процедурите за избор на охрана на тези обекти допълнително натоварват бюджета за отбрана. В това направление годишно се изразходват между 12-14 млн. лв. и очевидно това е ресурс, който би следвало да се използва далеч по-ефективно.

В тази връзка маркирам само един друг наболял въпрос – и това са проблемите, произтичащи от Закона за обществените поръчки. Продължителните процедури водят до забавяне на сключването на договорите и това забавя придобиването и поддържането на необходимите способности. Необходимо е процедурите да станат по-прозрачни, да се поощрява конкуренцията, да се създаде възможност повече обществени поръчки да се изпълняват от малки и средни предприятия, като се поощряват български участници, което е и в намеренията на правителството в тази сфера и ние сме направили нашите предложения.

Логично е да поставя въпроса - може ли в това си състояние системата за отбрана адекватно да отговори на предизвикателствата на стратегическата среда? До каква степен и колко дълго ще сме състояние да изпълняваме ангажиментите си към НАТО и ЕС? Със сигурност това са въпроси, които вълнуват всички ангажирани в системата на отбрана. Със сигурност това са и въпроси, които вълнуват всички вас в тази зала.

Дами и господа,

Още от началото на мандата ми обявих като водещ приоритет трансформацията на българските въоръжени сили с акцент върху тяхната професионализация и модернизация. Трансформация е необходима в отговор на променящата се среда за сигурност и нарастващите изисквания към въоръжените сили. Под това понятие разбирам процес на изграждане и развитие на отбранителните способности на въоръжените сили, така че те да са способни да изпълнят максимално ефективно възложените им мисии и задачи в интерес на националната сигурност. Крайно време е този процес да престане да се асоциира с чувство на несигурност, а с градивност и развитие. За да стане това обаче, най-напред трябва да върнем увереността на хората в отбраната в тяхното бъдеще като професионалисти.

Водени от това разбиране, заедно с моя екип, разчитайки на военната експертиза, вече проведохме Преглед на Плана за развитие на въоръжените сили, резултатите от който бяха одобрени през юли от Съвета по отбрана. На тази база сме изготвили предложения за изменение на Плана за развитие на въоръжените сили. Те обхващат най-неотложните промени в Плана, които ще създадат условия за запазване на способностите на военните формирования за изпълнение на определените им мисии и задачи. Реорганизацията на бригада „Специални сили” в полк се отменя, а също така няма да закриваме авиобазата в Безмер. Отлага се и

закриването на бази на бригада „Логистика” заради нерешени проблеми с голямо количество излишни боеприпаси, излишно и с отпаднала необходимост имущество. Освен това ще възстановим поделението във Враца с личен състав в начален етап до 250 военнослужещи. Държа да отбележа, че всички тези решенията са ресурсно осигурени и разчетени във времето. Защото наш приоритет е да предприемаме стъпки, които са финансово разчетени, поносими и финансово изпълними.

Друга важна задача е повишаването на бойната подготовка на въоръжените сили, за да са способни те да изпълняват ефективно възложените им мисии, включително и да участват в съюзни и коалиционни операции. От друга страна, отбранителни способности се поддържат не само с достатъчна бойна подготовка, но и с достатъчни инвестиции във въоръжение и бойна техника. Ние трябва да реализираме перспективни инвестиции, с цел увеличаване на снижените, вследствие на финансовия недостиг и неефективния мениджмънт на отбраната, способности. При това е наложително да не спираме работата за придобиването на многоцелеви самолет, нови бойни машини за Сухопътни войски, с които да участват в операции, модернизация на съществуващите и перспектива за придобиване на нови кораби за ВМС. Процесът, разбира се, е сложен и продължителен и ще изисква реалистично финансово планиране и съответно ангажименти, свързани с модернизирането и поддържането на наличното въоръжение и бойна техника.

Осигуряването на средствата за инвестиции в съвременни отбранителни способности следва обаче, дами и господа, да бъде изведено като национален ангажимент. Това не може да бъде ангажимент само и единствено в рамките на Министерството на отбраната или командването на въоръжените сили.

Дори за мащабните проекти следва да се осигури целево финансиране от държавния бюджет. От решаващо значение за изграждането на качествени отбранителни способности е управлението на проектите да се реализира в техния пълен жизнен цикъл. Тези приоритети няма да могат да бъдат реализирани, без да сме изпълнили най-напред задължението си към хората в отбраната. Затова ще продължим да работим за връщането на престижа на военната професия и достойнството на българските военнослужещи. Възстановяването на отнети социални права на военнослужещи и на цивилни служители в системата е задача, по която работя, обявил съм този ангажимент далеч преди да стана министър на отбраната.

Направили сме предложение за промяна на Кодекса за социално осигуряване. Очаквам тези предложения да залегнат в законодателната програма на НС и до края на настоящата година те да бъдат разгледани и приети.

В контекста на така очертаните приоритети си задаваме и една по-широка стратегическа рамка, която цели да направи системата за отбрана по-ефективна. В тази връзка ще инициираме провеждането на Стратегически преглед на системата за сигурност и отбрана. Това, сами разбирате, е неприлаган до момента у нас подход на разглеждане на целия сектор за сигурност във всички негови аспекти. Размиването на традиционно установените граници между вътрешна и външна сигурност в условията на глобализацията и нарастващата взаимна зависимост налагат следването на подобен подход към националната сигурност, обединяващ в едно всички нейни аспекти. Това изисква да се постави акцент върху активното

взаимодействие между всички институции, имащи отношение към сигурността. Ето защо засилването на междуинституционалното взаимодействие е друг водещ приоритет в работата на министерството.

В рамките на предвиждания Стратегически преглед на сектора за сигурност и отбрана и като негово продължение, като вътрешноведомствен процес, ще проведем и Преглед на структурата на българските въоръжени сили. Очаквам да повишим ефективността на целия сектор за отбрана, така че въоръжените ни сили да бъдат способни, подготвени и ресурсно осигурени да изпълняват и трите им възложени мисии – „Отбрана”, „Подкрепа на международния мир и сигурност” и „Принос към националната сигурност в мирно време”. Смятам, че така ще създадем условия България да изпълни успешно поетите ангажименти в рамките на новия Пакет Цели за способностите на НАТО. Освен това Прегледът ще гарантира приемственост с позитивните достижения на отбранителната ни политика до момента, особено по отношение на изграждането на единния комплект въоръжени сили за трите мисии.

Държа да отбележа, че Прегледът ще бъде обвързан с перспективите за участието на страната в многонационални инициативи, които ще спомогнат за изграждане и развитие на съвместни с нашите съюзници отбранителни способности. Такива инициативи са „Интелигентна отбрана” на НАТО и „Обединяване и споделяне” на ЕС. Българското участие в тези многонационални проекти, особено в условията на икономически трудности, повишава възможностите ни за попълване на дефицита от способности и подготовка на декларираните за участие в операции формирования. Предвид високата цена за придобиване и поддръжка на въоръжението, това участие няма алтернатива.

Приоритетно направление в работата ни е утвърждаването на Р България като все по-надежден съюзник в НАТО. Приетият Пакет Цели за способности 2013 поставя пред страната ни изисквания за изграждане на високотехнологични способности и предлага направления за по-тясна специализация при участието в операции. Един от положителните моменти, според нас е, че за първи път се обръща особено внимание на изграждането на невоенни способности, които ще бъдат използвани в етапа „Стабилизиране и възстановяване” в рамките на операция, водена от НАТО. По пакет Цели за способностите 2013 към Р България са поставени изисквания за изпълнение на общо 55 Цели за способности и са предложени за изграждане 50 формирования за нуждите на колективната отбрана. Общо, необходимите финансови средства (по текущи цени за 2012 г.) за изпълнение на поетите ангажименти по пакета Цели за периода 2014-2028 г. са близо 2,3 млрд. лв.

По наша инициатива у нас изграждаме Център за изследване, изграждане и усъвършенстване на способности на НАТО за управление на кризи и оказване на помощ при бедствия. Неговата акредитация в Алианса предстои. Обсъждаме възможността Центърът, до неговата акредитация от НАТО, да функционира в състава на ВА „Г.С.Раковски”.

Предвиждаме да участваме и във високотехнологични инициативи на НАТО в областта на киберсигурността. В тази връзка и с цел изграждане на отбранителни способности са разработени основите на национална стратегия за киберсигурност, политика за киберотбрана и пътна карта. Изготвена е и

концепция за формиране на подразделение за киберотбрана от състава на резерва на въоръжените сили.

Що се отнася до участието ни в Общата политика за сигурност и отбрана на ЕС, Министерството на отбраната продължи своите усилия в подкрепа на приоритетите, очертани през декември 2012 г. Потвърдено е българско участие в Бойна група ХЕЛБРОК през първия семестър на 2016 г. Освен това пред нас стои предизвикателството и възможността да използваме потенциала на структурните фондове на ЕС за финансиране на проекти в областта на технологиите с двойна употреба. Подкрепяме пилотната инициатива на Европейската агенция по отбрана за използване на европейските структурни фондове в областта на отбраната.

Нашата страна ще продължи да води активна политика на засилено сътрудничество в регионален и двустранен план, което предоставя възможности за съвместно изграждане на отбранителни способности. От практическа гледна точка могат да бъдат открити няколко основни направления, където вече са постигнати реални резултати и по които ще продължи работата: охрана на въздушното пространство, логистиката и военно-морското сътрудничество.

Р България ще продължи да участва активно и в Процеса на срещите на министрите на отбраната от Югоизточна Европа (SEDM) като важна инициатива за укрепване на доверието в региона и за повишаване на оперативната съвместимост на страните-участнички в Многонационалните мирни сили в Югоизточна Европа. В рамките на SEMD Р България остава водеща по два проекта: „Изграждане на интегритет“ и „Ролята на жените в сигурността и отбраната“. Последният е и проект на НАТО по линия на „Интелигентната отбрана“. Ще продължим работата за реализиране на нашата инициатива за трайно разполагане в Р България на Щаба на многонационалната бригада „Югоизточна Европа“ (SEEBRIG), което ще допринесе за повишаването на нейната оперативна готовност.

Засегнах вече участието ни в НАТО и ЕС, но не мога да пропусна да не направя и отделна оценка и съответно преглед на задачите на българските въоръжени сили в операции зад граница, ръководени от двата съюза. Това е друг основен приоритет в дейността на Министерството на отбраната. Въпреки финансовите трудности и снижените способности на въоръжените сили, мога да дам висока оценка на контингентите ни зад граница. Българските военнослужещи изпълняват достойно мисията си и продължават да градят авторитета на Р България като надежден и уважаван съюзник. Затова основен приоритет в дейността ни остава ефективното изпълнение на ангажиментите на страната в ръководени от НАТО и ЕС операции.

Приоритет е осигуряването и финансовото обезпечаване на участието на контингентите ни. Държа да отбележа, че тук компромис с качеството на оборудването няма и не може да се прави. Признавам, че в това отношение все още сме в дълг на нашите военнослужещи, участващи в операции зад граница, особено в Афганистан.

Споменавайки Афганистан, нека да подчертая, че развитието на политическия дебат по параметрите на бъдещата операция на НАТО в Афганистан след 2014 г. и заявената от българска страна политическа подкрепа, както и започналото планиране от военните органи на НАТО, налагат в кратки срокове да определим параметрите на участието ни в Афганистан след 2014 г.

Искам да подчертая нещо, което вероятно ще кажа за първи път – ние сме готови с три варианта в резултат на военната оценка и съответно препоръки за възможния ни принос след 2014 г. Това са предложения, които следва да бъдат направени в рамките на времето до края на годината пред Министерски съвет. Съответно при одобрение и вземане на решение, предложение, което да бъде отнесено и в българския парламент.

Същевременно, намаляващото оперативното темпо с изтеглянето на основните ни контингенти представя ново предизвикателство пред нас, а именно как да съхраним натрупания боен опит и да поддържаме постигнатото високо ниво на готовност за изпълнение на мисиите и задачите в национален и коалиционен формат. Поради тази причина като компенсация на очакваното намаляващо участие в операции е необходимо да увеличим участието си в съвместни подготовки и съответно в международни учения. Планираме по-пълноценно да ангажираме и съответно да развиваме потенциала на съвместните съоръжения, които изградихме със САЩ на наша територия, най-вече полигона „Ново село“.

Държа да подчертая, че сме в напреднала фаза на подготовка за съвместно участие със САЩ в мисия за подготовка и обучение на личен състав от въоръжените сили на Либия.

Активно ще се възползваме и от потенциала на инициативата на НАТО „Свързани сили“, която ще съдейства за поддържането на бойната готовност и ефективност на НАТО чрез разширено обучение и подготовка, повече учения и по-добро използване на технологиите.

Уважаеми дами и господа,

Не по-малко важна е и оценката ни, която правим на настоящата ситуация, свързана с кризата в Сирия. Аз вече имах възможност да коментирам основни елементи от българската позиция и тя включва следните аспекти:

На първо място, категорично осъждане на използването на химично оръжие и настояване да бъдат разкрити и съответно наказани виновниците и източниците на химическата атака, независимо от коя страна е предприета тази атака.

Второ – ние смятаме, че не са изчерпани възможностите на политическия диалог и дипломатическите усилия за постигане на решение в рамките на международно-правната рамка. Държим на продължаването на усилията и намирането на политическо решение.

Трето – военната интервенция, съответно военната операция, следва да се разглежда като краен вариант, тогава, когато се убедим, че са изчерпани всички други възможности. Има правна рамка и тя се заключава в инициативата от 2005 г. „Отговорност да защитиш“- инициатива, която позволява военна интервенция по хуманитарни причини. В този случай България държи на резолюция и съответно решение в рамките на Съвета за сигурност на ООН или съответно решение в рамките на Алианса. В този случай България, като страна-член на международната общност, отговорна за реализирането на тези изпълнения, следва да изпълни своите ангажименти.

Вариантът за участие в Коалиция на желаещите, следва да разглеждаме като неприемлив към този момент. Вариант, към който страната ни следва да бъде силно резервирана.

Не мога да пропусна и съответно да подчертая друг от приоритетите, следвайки това изброяване – повишаване качеството и конкурентноспособността на българското военно образование. Убеден съм, че трансформацията на българските въоръжени сили не може да се осъществи без военното ни образование да бъде трансформирано, така че да отговаря максимално на съвременните изисквания на средата за сигурност и най-вече – да е в състояние да подготвя командири от нов тип.

Промяната във военното образование, към която се стремим, е насочена към:

- осигуряване на по-тясна връзка на военното образование със съвременните реалности и практики в сферата на сигурността и отбраната.
- утвърждаване на лидерския модел на възпитание на бъдещите командири. Защото, за да носиш отговорност, най-напред трябва да си изграден като лидер.
- поставяне на военното образование в конкурентна среда – както по отношение на гражданското образование у нас, така и в международен план.
- и не на последно място - усъвършенстване на чуждоезиковата подготовка, което е предпоставка за подобряване на оперативната съвместимост.

За реализирането на тези задачи е променена цялата нормативната база в сферата на военното образование и квалификация – регулирани професии, държавни изисквания, щатно-длъжностни разписания, длъжностни характеристики и изисквания към академичния състав, правилници, учебни планове и т. н.

Сега на дневен ред е изпълването на зададената нова рамка с ново съдържание. В съответствие с утвърдените от министъра на образованието и науката нови учебни планове се извърши промяна в учебно-плановата документация и се обновяват лекционните фондове. В тази връзка специално бих искал да отбележа, че е важна не само промяната в учебното съдържание, а преди всичко промяната в методите на преподаване.

Промените, зададени с новата рамка на военното образование, сега са, образно казано, в своя „тестов период“, в първата си изпитателна година. Във Висшето военноморско училище тече първото пилотно обучение на 6 обучаеми с висше образование по 18-месечен учебен план за придобиване на военна квалификация и офицерско звание.

На този изпитателен етап е особено важно да се наблюдава и анализира функционирането на системата и, ако се налага, в нея своевременно да се внесат необходимите корективи. В тази връзка в момента се извършва анализ на ефективността на новия модел на обучение на слушатели във Военна академия, включващ 14-месечно обучение по специалността, предхождано от 10-седмичен курс по английски език и последвано от месец и половина стаж на длъжностите, на които офицерите ще бъдат назначени след завършване на академията.

Паралелно с извършваните вътрешни промени, в системата продължава и се разширява активното международно сътрудничество на военнообразователните институции. Министерството залага много на това сътрудничество, защото то е

средство, от една страна, за постигане на повече отвореност, сравнимост и конкурентоспособност на училищата ни, а от друга, за подобряване на оперативната съвместимост и за формиране на обща военна култура в рамките на НАТО и ЕС.

Резултатите са все по-окуражителни. Нашите училища са все по-търсен партньор за съвместни обучения и тренировки. Добър пример за това е провежданото през последните три години обучение на американски курсанти, съвместно с българските им колеги, в Националния военен университет. През тази година в университета бе проведено компютърно подпомагано обучение с реални действия на местността, в което, освен български и американски, участваха и румънски, молдавски и сръбски курсанти. Друг добър пример от тази година бяха проведените в професионалния сержантски и в професионалния старшински колеж занятия по откриване и обезвреждане на импровизирани взривни устройства с участието на инструктори от морската пехота на САЩ. Български курсанти и студенти се обучават по граждански специалности във военни училища на страни от ЕС със средства по програма „Еразъм”, а техни колегии от Румъния, Полша и Чехия се обучават в българските висши военни училища.

Говорейки за съдържателна промяна, бих искал да обърна внимание на два конкретни акцента, които Министерството на отбраната поставя днес в центъра на политиката си по отношение на Военна академия и висшите военни училища. Те са:

- Развитие на научните изследвания за нуждите на въоръжените сили, отбраната и сигурността и превръщането на военнообразователните институции в естествен и водещ център на тези изследвания;
- Приближаване на образованието до реалните нужди на практиката чрез системата от студентски и курсантски практики на основата на договори с потребителите на кадри.

Основни инструменти за реализирането на тези цели са серията от проекти, финансирани по европейски и национални програми, както и мрежата от над 140 договора за сътрудничество с институти на БАН, научноизследователски центрове в чужбина, наши и чужди фирми-потребители на създаваните от училищата кадри, научни продукти, образователни и квалификационни услуги. Тези договори и проекти поставят военното ни образование и наука на най-естественото им място – в тясна връзка с практиката. В резултат на тези проекти и договори висшите военни училища и Военна академия през последните години са привлекли почти осем милиона лева финансов ресурс извън бюджета си, който е важен източник за модернизиране на материалната база и за повишаване на качеството на учебната и научно-изследователската дейност.

Националният военен университет участва в цяла серия проекти по оперативна програма „Развитие на човешките ресурси”. Един от тях е проектът “Студентски стажове и практики”. Базиран изцяло върху интернет платформа, той обвързва в договори интересите на университети, работодатели и обучаеми.

На основата на сключените международни договори, всяка година курсанти от военноморското училище провеждат задгранични учебни практики на военни и военно-учебни кораби на страни от НАТО, което е допълнителна гаранция, че подготовката и опитът на бъдещите офицери от военноморските сили ще

отговарят на всички международни стандарти и ще допринасят за оперативната съвместимост с тях.

Един от основните критерии за успеха на едно висше училище е именно реализацията на неговите кадри след завършването. В това отношение военнообразователната система демонстрира значителни предимства не само с естествената стопроцентова реализация на обучаващите се курсанти и слушатели, но и с над 50% реализация на студентите – дял, който във Висшето военноморско училище е значително по-висок. Заради този основополагащ критерий, училищата от системата на военното образование получиха много високите оценки през миналата година.

Последните получени оценки са по отношение на Агенцията за оценка и акредитация и това са оценки от 9 по десетобалната система. Същото личи и от програмните акредитации. Получените от Висшето военноморско училище през месец юни 2013 г. програмни акредитации по специалността „Организация и управление на военните формирования на тактическо ниво” са с оценка 9,41, а по професионално направление „Транспорт, корабоплаване и авиация” – 9,22.

Уважаеми дами и господа,

Позволете ми преди да завърша да отбележа, че за всички нас предстои една нелека и изпълнена с предизвикателства година. Това ще изисква от нас не само повече усилия, но и повече иновация в мисленето.

Убеден съм, че независимо от трудностите сега, равностметката от усилията ни догодина ще бъде и трябва да бъде положителна. Защото разчитаме не само на реалистично и ресурсно осигурено планиране на всички предстоящи дейности и инициативи от сега нататък, но и на усилията и отдадеността на каузата от страна на всички Вас. Желая Ви ползотворна и успешна учебна година!

На добър час!